

افغانستان: انحراف در تلاش های بازسازی محلی

Author: Maiwand Safi

باشندگان ادعا دارند که بزرگان محل از کمک های بازسازی سوء استفاده می کنند.

گزارشی از میوند صافی- افغانستان

گزارش شماره 398

17 می 2011

سوء استفاده از کمک های بازسازی در ولسوالی تگاب، اعتماد مردم به حکومت مرکزی را تضعیف می کند.

انتظار می رود مردم ولسوالی تگاب در شمال شرق کابل نیز مانند سایر افغانها از پروژه های انکشافی برنامه همبستگی ملی بهره مند گردند.

اما ساکنان تگاب در مصاحبه با آی دلیو پی آر، افرادی را که صلاحیت به کار انداختن پروژه ها را دارند، متهم به اختلاس می کنند. آنها می گویند هیچ کسی از جریان مدیریت کار نظارت نمی کند و آنچه که تاکنون آباد شده از همین حالا در حال خراب شدن می باشند.

جعفر، باشنده ولسوالی تگاب با اشاره به بندی که در مسیر دریای اده زایبی اعمار شده، به آی دلیو پی آر گفت: "برنامه انکشاف ملی، کمتر از یک سال قبل این دیوار را برای جلوگیری از تخریبات سیلاب اعمار کرد، اما از همین حالا سنگ ها از هم جدا شده و دیوار نزدیک است فرو افتد."

برنامه انکشاف ملی، یکی از برنامه های وزارت بازسازی و انکشاف دهات می باشد که به اساس آن شوراهای محل، پروژه های مورد نیاز شان را اولویت بندی می کنند و بعد از سوی برنامه برای شان پول داده می شود تا آن پروژه ها را اجرا کنند. این برنامه پروژه های زیربنایی چون سرک، پل، بند و منازل رهائشی و همچنان تهیه مواشی، کود، تراکتور و جنراتور را در بر می گیرد.

شوراهای انکشافی محل که در سراسر افغانستان به منظور سهم گیری در برنامه های همبستگی ملی ایجاد شده اند، اکنون بیشتر نقش حکومت های محلی را ادا می کنند تا سازمانهای مدیریت کمک ها. طبق وب سایت برنامه همبستگی ملی، این "گزینه روند تصمیم گیری در پایین ترین سطح جامعه، شکل بسیار ابتدایی حکومت را دارد..."

شوراهای محلی تصمیم گیرنده که بعنوان گزینه های عملی ساختار حکومت داری بطور دمکراتیک انتخاب شده اند، در بازسازی بافت و روابط اجتماعی در سطح پایین جامعه کمک کرده اند."

اما آنانی که در مصاحبه با آی دلیو پی آر در تگاب به این ارتباط صحبت کردند،

در مورد شوراهای نظر دیگری دارند. آنان می گویند مشکل این است که شوراهای آنجا معمولاً ادارات غیرحسابده و خود غرضی تحت حاکمیت جنگ سالاران محل و سایر شخصیت های قدرتمندی هستند که از کمک ها سوء استفاده می کنند.

در مورد پروژه های دیوارهای استنادی دریا، جعفر گفت که شورای انکشافی محل پر از قوماندان های ملیشه سابق جمعیت اسلامی می باشد.

او گفت: "آنها دوستان و اقارب شان را در پروژه گماشتند و ماهانه تا 1000 دالر امریکایی برای شان معاش پرداختند، درحالیکه روستائیان فقیر حتی در بدل 4 دالر امریکایی در روز استخدام نشدند. آنها با این پول ها برای خود موتر خریدند."

جعفر گفت: "چی بگویم؟ این شکلی از اختلاس است. هیچ کسی این کار را کنترل نمی کند. همه پول ها در بین اعضای برنامه همبستگی ملی تقسیم می شود. حتی وقتی تعدادی پروژه های کوچک را عملی می کنند، آنها مدیر پروژه، معاون، منشی، محاسب و دیگر {کارمندان بلند پایه} را از یک خانواده استخدام می نمایند. حتی کارگران عادی نیز از همان خانواده استخدام می شوند."

در قریه میراخیل، باشنده ای که نخواست نامش فاش شود، گفت که اعضای شورای انکشافی محل پروژه ها را انتخاب کرده و بعد کوشیدند که پول به قراردادی های خودشان پرداخت شود.

او گفت: "برنامه همبستگی ملی مبلغ 150 هزار دالر امریکایی به منطقه ما اختصاص داد. مردم معتقد بودند که این پول برای تولید برق یا سیستم های آبیاری استفاده شود، چون وزارت معارف برای ما مکتب می ساخت، اما سه عضو شورا که جنگ سالاران سابق بودند فشار آوردند تا {با این پول} مکاتب اعمار گردد."

بعد این افراد، قرارداد اعمار مکاتب را به وابستگان خود دادند. نتیجه این قرارداد، به گفته ساکنان قریه کار بی کیفیت بود.

او گفت: "به مکتب رفته کیفیت کار را ببینید. مطمئنم که ساختمان حتی در برابر باران های بهاری تاب نخواهد آورد."

یک مقام وزارت انکشاف دهات در ولسوالی تگاب که نخواست نامش فاش شود، به آی دلیو پی آر گفت که بودیجه اکثر پروژه های تخصیص داده شده به شوراهای انکشافی محل، در کنترل "افراد قدرتمندی" قرار داشت که پول را برای پیشبرد اهداف شخصی شان بکار بردند.

حیات الله فرهنگ، رییس بازسازی و انکشاف دهات ولایت کاپیسا که ولسوالی تگاب نیز از مربوطات آن می باشد، به آی دلیو پی آر گفت که اعضای شورای انکشافی محل شامل قوماندان های ملیشه های سابق می باشند.

اما او گفت که شوراها بطور محلی انتخاب شده اند و وزارت هیچ صلاحیتی بالای آنها ندارد.

با آنکه شوراهای انکشافی محل بطور مشخص بخاطر نظارت از مصرف پول در برنامه ی همبستگی ملی که یک برنامه وزارت بازسازی و انکشاف دهات می باشد، ایجاد شده اند، اما فرهنگ گفت که پروژه های کنونی دران ولایت از منابع دیگری تمویل می شوند.

او گفت "ما فعلاً هیچ پروژه ای نداریم. پروژه ها از طرف سازمان های خارجی تمویل می گردد و آنها بطور مستقیم این پروژه ها را به شوراهای محل می دهند، و با ما هیچ تماسی نمی گیرند. اما این پروژه ها باید از طریق وزارت بازسازی و انکشاف دهات اجرا می شدند."

وحید احمد، معاون آقای فرهنگ اظهار داشت که ترکیب شوراهای محل به مردم محل گذاشته شده و گفت از آنجایی که شوراها هر سه سال یکبار انتخاب می شوند، "آنانی که متهم به فساد می باشند، حتماً دوباره انتخاب نمی شوند."

او تأیید کرد که کمیته نظارت از پروژه های وزارت برای ولایت کاپیسا در 15 پروژه "فساد و تقلب" را تشخیص داده و آنها را متوقف کرده اند. اما به ارتباط کارهایی که از سوی تیم بازسازی ولایتی و سایر پروژه هایی که توسط نهادهای خارجی رهبری می گردند صلاحیت ندارند او گفت "ما صلاحیت متوقف کردن آن پروژه ها را نداریم."

بالاخره اینکه، در برخی قسمت های این ولایت وضع امنیتی آنقدر خطرناک است که کار نظارت را غیر ممکن می سازد.

او افزود: "من با اطمینان می گویم در مناطقی که امنیت تامین نیست، فساد و تقلب در پروژه ها اتفاق می افتد."

محمد طارق عصمتی، رییس برنامه همبستگی ملی در آغاز به مصاحبه با آی دلیو پی آر توافق کرد، اما حاضر نشد به سوال ها در مورد اتهامات علیه شوراهای انکشافی محل تگاب پاسخ بگوید، و گفت که او بسیار مصروف است.

کارشناسان سیاسی می گویند در حالیکه جامعه بین المللی می گوید به امر بازسازی به اندازه جنگ با طالبان اهمیت قابل اند، اما گزارش ها مانند آنچه آی دلیو پی آر از ولسوالی تگاب و به نقل از مردم تهیه کرده است، این تلاش ها را کم رنگ نشان می دهد.

تگاب علیرغم نزدیکی به کابل، شاهد حضور چشم گیر طالبان می باشد که در ناکام سازی برنامه های حکومت افغانستان و همکاران بین المللی اش کمک می کنند. (به گزارش پوستههای امنیتی توجه شورشیان را جلب می کند، توجه نمایید.)

این برداشت که نهادهای کمک رسانی بین المللی، پول ها را تلف می کنند و مقامات حکومت مرکزی آلوده در فساد از مصوونیت برخوردار می باشند، منجر به حس ناامیدی می شود.

یک مسوول وزارت بازسازی و انکشاف دهات در تگاب که نخواست نامش فاش شود گفت: "تقسیم {کمک ها} از کشورهای کمک کننده شروع می شود. همه، از بالا تا پایین در اختلاس دست دارند. هرکس منفعت خود را در اولویت قرار می دهد. مسوولان حکومتی مانند اعضای شوراهای ولایتی و سایرین قسمتی از {پول} پروژه های سرک سازی را می گیرند.

تا زمانی که سهم خود را نگرفته اند هرگز اسناد را امضا نمی کنند و به محفل اکمال پروژه حاضر نمی شوند."

وحید مزده، کارشناس سیاسی می گوید اصلاح کار بازسازی یکی از عوامل تامین ثبات می باشد.

او گفت: "اگر پول درست مصرف شود، جنگ پایان خواهد یافت. در غیر آن خلاف آن اتفاق خواهد افتاد. مقامات حکومتی در مجموع به فسادی که درین پروژه ها اتفاق می افتد دست دارند. اگر این وضع ادامه یابد، نتایج شدید در پی خواهد داشت. این دلیل اصلی فاصله ی رو به افزایش میان مردم و حکومت است و توضیح می دهد که چرا مردم ناراضی می باشند."

بهیر احمد باشنده تگاب گفت که او دیگر امیدوار نیست حکومت کنونی بهبودی در زندگی مردم بیاورد.

او گفت: "وقتی از تلویزیون شنیدم که یک اقتصاددان امریکایی گفت برای هر افغان مبلغ 75 هزار دالر امریکایی کمک شده است، بسیار ناامید شدم. این درحالیست که 90 درصد مردم حتی یک دالر کمک دریافت نکرده اند."

"حال پذیرفته ام که انتظار کمک از {رییس جمهور} حامد کرزی و دوستان... اش بیهوده است. پس حتی هیچ جایی برای شکایت نیست."

میوند صافی گزارشگریست در ولایت کاپیسا که از سوی آی دلیو پی آر تربیت شده است.

Pakistan :Location

افغانستان

Reconstruction :Topic

Source URL: <https://iwpr.net/da/global-voices/%D8%A7%D9%81%D8%BA%D8%A7%D9%86%D8%B3%D8%AA%D8%A7%D9%86-%D8%A7%D9%86%D8%AD%D8%B1%D8%A7%D9%81-%D8%AF%D8%B1-%D8%AA%D9%84%D8%A7%D8%B4-%D9%87%D8%A7%DB%8C-%D8%A8%D8%A7%D8%B2%D8%B3%D8%A7%D8%B2%DB%8C-%D9%85%D8%AD%D9%84%DB%8C>